

Вѣстникътъ излиза дваждъ: на 1 и 20 а притурката, — еднждъ: на 10 число всѣки мѣсець
ДИРЕКТОРКА: ТЕОДОРА Г. НОЕВА.

Съдържание.

Къмъ г. г. абонаткитѣ ни. — Зестрата и нейното влияние за жената. — Драгоцѣлни свѣсти. — Домашнитѣ задачи. — По хипнотизма. — Частно училище-забавачница въ София на г. Нв. Радевъ. — Пнотикираний момъкъ. — Едно печално явление. — Книги и списания. — Обвлечение.

**Къмъ г. г. абонаткитѣ ни
МНОГО ВАЖНО**

Наблждава се края и на тая година, между това има още едно значително число абонатки, които още не испращатъ абонамента си. Дирекцията, имайки довѣрие къмъ тѣхъ, испрати имъ редовно вѣстника, а сега остава тѣ да оправдаждъ довѣрието, което е показано сирѣмо тѣхъ. Освѣнъ това, отъ исплащаннето на абонамента имъ зависи, както редовното излизанне на вѣстника, така и прѣдполагаемитѣ подобрения. Дирекцията като не располага съ особенни капитали, а имайки падѣждата на материялната и нравствена по-

мощъ на любезнитѣ си читателки, жслае да вѣрва, че всѣка абонатка не само ще побърза вече да внесе дълга си, но при това ще запиши и нови абонатки за подържанне туй единично по вида си женски вѣстникъ, който прави честь на българката, както това се видѣ отъ разнитѣ инострани журналы, които се отзовахъ добрѣ за него, нѣщо което на послѣдъкъ направи и Руския журналъ **Новъ**, къмъ който принасяме нашитѣ благодарности. Да се сирѣ сега слѣдъ шестъ годишно излизанне, мислимъ, че това нѣма добрѣ да се отзове върху пола ни. За това ние не искаме особенни пожертвования отъ абонаткитѣ си, освѣнъ: Да побързатъ и внесждъ дълга си, като при това поканждъ приятелкитѣ или познайниците си да се запишждъ абонатки. Това е достатъчно и вѣстника ни не само ще излѣзе редовно, но и ще се по-добри; инакъ, рискува да се сирѣ.

Зестрата

и нейното влияние за жената.

II.

Въ мнѣжлия брой ние видѣхме какво е било значението на зестрата върху жената и какво е било нейното влияние за нея. Тукъ цѣлѣта ни е да видимъ като какво мнѣние днесъ се има за нея, какво може да бждѣтъ нейнитѣ слѣдствия и кое е най-добрата зестра на една мома.

Зестрата у насъ, може да се каже, че не е до тамъ развита. За селата ние съвсѣмъ не искаме да говоримъ; ние имаме прѣдъ видъ винажги градоветѣ. Даванието на зестрата ако и да е противно за характера на българина, обаче съ жалостъ можемъ да констатираме факта, че у насъ на послѣдъкъ почихъ да се дври зестра, особено, въ по-голѣмитѣ градове. Момцитѣ почиха да питамъ: какво има? Колко даватъ? Не ще съмнение, този порокъ споредъ насъ, ако не се прѣдвари, ще пусти корони и всѣкъдѣ вече ще почин да се прѣдпочита, не оная, която по нравствено и образователно отношение стои по-горѣ, но оная, която стои по горѣ по материялно отношение. Отъ тукъ, не иде съмнение, ще слѣдватъ охлаждания на семейнитѣ свърски. Семейнитѣ раздори ще бждѣтъ по чести, женибитѣ по редки. Единтѣ отъ бѣдитѣ моми ще конкурриратъ съ мъжетѣ за да искаратъ честно насжщния си хлѣбъ, други ще бждѣтъ излѣгани отъ много празноскитаящи момци и ще бждѣтъ осждени въ безчестие! А онѣзи възвишени и по взаимна обич и почитание съединявания, ще бждѣтъ много редки. Както моми, така и много момци зестролюбци ще чакаатъ до старп години, единтѣ, богатата зестра а другитѣ, избранника си. Разврата и срѣбролюбнето ще се появѣтъ съ всичката си грозота.

Нуждно считаме обаче тукъ да отбѣлѣжимъ, че да не би нѣкой ни прѣтължува, и прѣдположи, че ние считаме богатството знакъ на нѣманне въспитание, а бѣдността, знакъ на въспитанность. Ние не сме съгласни съ ония, които казватъ: «ако искашъ да тя почита жена ти, вземи бѣдна, богатата ще те направн робъ». Защото много нѣти сме виждали бѣдни моми, които и самото си съществувание дължаха на мъжа си; бѣха голи голнички, но слѣдъ малко врѣме отъ настанявание имъ, пѣчнаха не само да не почитатъ съпруга си, но и да расиляватъ всичко. Почнаха да се обличѣтъ толко-

ва глупаво, щото не слѣдъ много врѣме, както тѣ, така и мъжетѣ имъ станаха окаяни. Видѣхме също жени съ богата зестра, но добрѣ въспитани, които ако и да знаяха че всичкото иманне и самото съществувание на мъжетѣ имъ тѣмъ се дължи обаче тѣ се обличаха скромно, показвахъ нуждното уважение и почестѣта на съпругитѣ си, така щото, най-добрата зестра, която може да принесе една мома на съпруга си не е нито богатството ѝ, нито бѣдността ѝ но *доброто ѝ въспитание*. Богъ да те пазн даже отъ жени бѣдни и невъспитани. Въспитание, значи, ние трѣбва да двримъ отъ жената а не богатство, защото богатството, осѣнѣ, гдѣто е нѣщо приврѣменно и непостоянно, но и при това узаконяванието да се стѣпи въ бракъ прѣимущественно съ имѣюща зестра жена, ще има твърдѣ пагубни слѣдствия, както по горѣ казахме. Не трѣбва при това да се забрави, че богатството когато се намира въ рѣцѣтъ на невъспитани хора улеснява извършванието на много прѣстѣпни дѣяния, като то се унищожи съ унищожение или докарвание въ окаяние и това семейство; когато доброто въспитание, не само става изворъ на щастливъ животъ, но благодарение на разумния тѣхенъ животъ, събира се и богатството. Повтаряме, че най-голѣмата зестра на една мома може да е нейното въспитание, защото момата, която желае да стѣпи на бракъ, трѣбва да има прѣдъ видъ, че тя нѣма вече да живѣе само за себе си, но прѣди всичкото ще живѣе за да ошастливи съпругъ и дѣца, за които трѣба да е готова винаги да се жертвува.

Мома, която чувствува себе си, че притежава тия добродѣтели, нека бжде увѣрена, че притежава най-добрата зестра, а когато се омъжи ще принесе дѣйствителното щастие въ този домъ. Подобна, значи зестра трѣбва да дври отъ жената онзи, който иска да прѣкара щастливи и благоденствени дни; за подобни жени Соломонъ казва:

Всѣка мъдра жена съгражда дома си, а безумната, събаря съ рѣцѣтъ си. . . . Кой може да намѣри добродѣтелна жена? защото такава е много по скѣпа отъ многоцѣпни камѣни. Сърцето на мъжа ѝ уповава на нея и не ще бжде лишенъ отъ изобилне. . .

(Пр. Сол.).

M.

Драгоцѣнни свѣти.

Студентъ. — Г-нъ Професоре, смѣхъ да Ви молиж, ако сте свободни, да ми отговорите на единъ въпросъ.

Професоръ. — Питайте: азъ съмъ на Ваше расположение.

Студентъ. — Какво трѣбва да правиж, за да мож единъ день да пишиж успѣшно?

Професоръ. — Четете отлични произвѣдения, а пишете много повече отколкото четете; и въ такъвъ случай Вий ще оправдаете още единъжъ английската пословица: «All's well that ends well» *)

Студентъ. — Азъ съмъ се ржководилъ отъ тази истина, обаче не съмъ доволенъ отъ собственитѣ си опити.

Професоръ. — Кажете ми, ако обичате, какво сте чели до сега.

Студентъ. — Прочелъ съмъ почти всичкитѣ капитални произвѣдения на Руската литература.

Професоръ. — Това е много; но въ състояние ли сте да расчепквате всестранно въпроситѣ, които автора третира въ каквото и да било форма?

Студентъ. — Тукъ именно срѣщамъ грамадни спънки.

Професоръ. — Така; а какво сте писали?

Студентъ. — Разни научни статии.

Професоръ. Вий виждате колко съмъ любопитенъ да знаиж какво сте чели и писали; но обичамъ да вѣрвамъ, че отгатвате основанията ми, нали?

Студентъ. — Мислиж, желаете да узнаете причинитѣ на умствения ми уровеньъ.

Професоръ. — Имате право. Азъ виждамъ, че Вий сте постъгивали не както азъ бихъ постъгивалъ при умствения прогресъ. Вий казахте, че не сте въ състояние да расчепквате изобщо единъ въпросъ, което значи, на аналитически язикъ, че не Ви е възможно да откриете разнитѣ противорѣчия, нелѣпости, както и дълбокия смисълъ на едно произвѣдение, несъзираеми при повърхностенъ погледъ. Като е така, когато вземите перото въ ржка, Вий не ще избѣгнете случая отъ да не употребите двумисленни думи и изражения, противорѣчия и несъобразни съ дѣйствителността, оцѣнка и наблюдения. По-кратко казано, не сж ли умственитѣ способности подготвени, тѣхнитѣ проявления, било тѣ устни или писменни, не ще бжджт солидни; а фактъ неуспоримъ е, че сжщинското достоинство на едно произвѣдение се състои въ органическото съдържание — мислитѣ и чувствата —, съдържанне, което Вий не притѣжавате, защото, както казахте, не сте обсъждали основно, научно въпроситѣ, съ които се е занимавалъ автора. Независимо отъ това, касателно самата форма на съчинението, Вий не ще умѣете нито да прѣдначертаете нужния планъ, нито да направите подобающия изборъ отъ елегантни изражения, нито да си служите съ отрѣвиста рѣчь. Прочее, четѣте, мислѣте, критикувайте, пишете, и, вѣрвайте ме, ще успѣете. Особенно пишете, защото неуборими сж думитѣ на краснорѣчивия

*) Вичко, което свършва добръ, е хубаво.

Цицеропъ: *Caput autem est, quod, ut vere dicam, minime facimus, (est enim magni laboris quem plerique refugimus), quam plurimum scribere. Stylus optimus est et prestantissimus dicendi effector et magister.* *)

Студентъ. — Въ такъвъ случай, Г-нъ Професоре, какво ми прѣпоржчвате да четж?

Професоръ. — Четете Босюе, четете Паскала, Корнелъ, Расилъ, Сентъ-Бювъ, Толстой, четете всичко каквото обективната критика поздравлява съ най-щастливи епитети. Въвъ отъ това, цѣлесъобразно е и да търсите случая да наблюдавате всичко: и величествената природа, и най-черния кръвопеецъ, и спящото благодѣяние, но прѣди всичко себе си, защото личното «его» е необходимото началъ на всѣко наблюдение.

Студентъ. — Разбирамъ, Г-нъ Професоре.

Професоръ. — Тѣй сжщо търсете случая да се наслаждавате съ вълшебната музика, защото тя прави страстенъ апелъ къмъ трѣптящитѣ струни на мистериозното ни сърдце, защото тя способствува за развитието на въображението, което играе осѣзателна роль въ всѣки умствена дѣятелность.

Студентъ. — Това правиж съ особено удоволствие, защото азъ обожавамъ музиката.

Професоръ. — Толкозъ по добръ. И тѣй, ако постоенствувате да изпълнявате тия свѣти, Вий ще успѣете не само въ морално, но и въ материално отношение. Казвамъ *морално*, защото ще придобнете обширни познания, Вашия вкусъ ще бжде по-възскателенъ, душата Ви ще аспирира за по-възвисени идеали; казвамъ *материално*, защото литературата доставя и земни облаги. Помислете за Волтера, който е спечелилъ съ своята *Хеиряда* повече отъ сто хиляда стерлинги; помислете за Викторъ Хюго, който е оставилъ слѣдъ смъртта си петъ милиона лева; помислете за Емилъ Зола, който получава за статия по хиляда лева, и най-послѣ за Г-жа Бертне, която печели ежегодишно сто хиляда лева. Нѣма съмнѣние Вий разбирате, че този успѣхъ е непостижимъ за всѣки смъртенъ; но азъ искамъ да кажиж колко е благотворно влиянието на литературата.

Студентъ. — Разбрахъ всичко и чистосърдечно Ви благодариж, Г-нъ Професоре. Азъ не ще забравиж до гробъ, никога, до като сърдце ми тупти, за Вашата любезность и услужливость сирѣмо мене.

Професоръ. — Тѣзи комплименти ме много ласкайтѣ, обичний Г-не.

Студентъ. — Това сж чистосърдечни комплименти, Г-нъ Професоре.

И като каза с'богомъ и се важно поклони, студента по-бърза да си излѣзе.

Янко Половъ.

*) Нѣма съмнѣние, че най-влиятелната метода, и нека се съгласимъ, омази, която вий най-малко слѣдваме по причина на изнекуемата работа, е да пишамъ много. Перото ни научна да говоримъ добръ; то е първия и най-некустивия отъ учителитѣ.

Домашнитѣ задачи.

(Отъ професора Thiele.)

Колко пжти сме чували, било въ Германия, било въ другитѣ страни, да се оплакватъ дѣцата и родители отъ домашнитѣ задачи, тѣй врѣдоноси за хубавата младежъ! Никой не би помислилъ да отрича факта, че вслѣдствие на прѣтрупването ученицитѣ съ уроци, домашни задачи, послѣднитѣ страдатъ физически, даже и нравствено, ще прибавимъ и пий. Многобройни лѣкари, педагози, бащи сж констатирани това печално състояние.

Работника воюва за осемъ часа работа, а пѣкъ колко дѣца сж задължени да работѣтъ повече и единствено за училището! Всѣки знае, че степента на душевното състояние у дѣцата е различно. Е добръ, учителитѣ и учителкитѣ даватъ ли си отчетъ за този фактъ? Нуждно и разумно ли е да заставаме дѣцата да работѣтъ още слѣдъ шестъ часа трудъ? Не ли би било много по-добръ, ако имъ оставимъ врѣме за смланието на това, което сж научили въ класъ?

За щастие, отъ нѣколко врѣме започнахъ въ нѣкои градове да умаляватъ числото на тия многобройни домашни задачи, като чакаме деня на тѣхното съвършено прѣмахване и въвеждането имъ въ самото училище подъ ръководството на учителя. *Една часъ*, слѣдъ опрѣдѣленитѣ часове, би било достатъчно, вѣрваме, за тази цѣль - нѣщо, което е вече въведено тукъ-тамъ и ще бжде скоро приложено въ Женева.

Минжалата година въ Вюртембергъ, една молба биде подписана отъ множество граждани и стпавена къмъ министра на вѣроисповѣданieto моляйки го да направи нѣждното, за да бждатъ забранени за дѣцата домашнитѣ задачи. Нека се слѣдва всѣкъждѣ този примѣръ. Нека всички бащи, всички майки се съгласѣтъ за да постигнатъ тази концесия!

Янко Поповъ

По хипнотизма.

(Отъ Коковинс. *)

Г-нъ Бони, отличенъ професоръ по физиологията на медицинския факултетъ въ Нанси, разказва слѣдующето:

«Въ врѣме на ваканцитѣ, като трѣбваше да оставѣмъ Нанси за нѣколко мѣсеца, Г-ца А... Е... която бѣхъ навикналъ да хипнотизирамъ почти всѣки день, ми каза една сутрина:

— Вий не ще можете вече да ме приспивате, понеже заминавате.

— Защо не?

*) Професоръ по теологията на Фрибургския университетъ. Написалъ е: *Човѣшката душа, Хипнотизма*. Първото издание е.г.-professo пестествоителността на материализма и доказва съществуването на душата; второто, при което автора е черпалъ свидѣния повече отъ 160 источника, е спорѣдъ изражението на Г-нъ Вале «дълбоко научно, философско и богословско произведение». Всички професори по теологията и по философията на Фрибургския университетъ горѣщо прѣпорѣчатъ тия двѣ произведения на любезния професоръ. — Заб. Пр.

— Не е възможно, понеже не ще бждите вече тукъ.

— Нпщо отъ това: азъ ще Ви дамъ магнетизирани жетони; когато искате да спите, не Ви трѣбва друго освѣнъ да турите една жетонъ въ захаросана вода, и Вий ще спите четвъртъ часъ..... Послѣ, като се сътихъ, й казахъ: Но има и друго много по-просто срѣдство; когато искате да спите, не Ви трѣбва друго освѣнъ да произнѣсете пмето ми: «Приспете ме», и Вий ще заспите тутакси.

— Каква шега!

— Това не е шега, това е много сериозно.

— Не мож да повѣрвамъ.

— Какво Ви струва да опитате? Опитайте се веднага и Вий ще се увѣрите.

— Съгласна съмъ, каза тя.

«По послѣдната изглеждаше да е убѣдена, а азъ, признавамъ, въпреки явната ми увѣренность, не бѣхъ сигуренъ: тя минава въ градината, а азъ оставамъ въ апартамента, за да избѣгна влиянието, което бихъ упражнилъ върху нея, било съ погледа си, било съ присѣдственото си.

«Слѣдъ малко, лицата, които се нампрахъ въ градината, додохъ да ми кажатъ: «Тя спи».

«Азъ отивамъ въ градината и ѣхъ нампрамъ права и спяща.

„Но може би ефекта се дължеше на моето присѣдствие, и азъ любопитствовахъ да знаѣмъ дали, слѣдъ като отсъствувамъ отъ Нанси, сжщото явление щѣше да се произвѣде. Азъ помолихъ доктора Лнеболъ, у когото тя идваше често, да ѣхъ наблюдава и да ми съобщава течението на работата. Резултата бѣ абсолютно сжщия. Ней не трѣбваше друго освѣнъ да произнесе тайнственната фраза, за да заспи веднага. А характеристичното е, че, въ врѣме на съна, тя не се сношава съ никое отъ присѣдствующитѣ лица, тя не чува никого, даже ония, които, както докторъ Лнеболъ, иматъ обичай да ѣхъ приспиватъ.»

Увѣрете нѣкого, който подлѣжи на хипнотизиране, че слѣдъ единъ часъ ще заспи. Въ опрѣдѣленото врѣме, той става безпокоенъ, оставя работата си и заспива.

Г-нъ *Heidenhein* е правилъ успѣшно този опитъ върху не истерични лица. «На 1-ий Февруарий 1880 г., казва той, се извѣсти на студента *Friedländer*, че вечерта въ сжщия день, въ 4 часа, той ще бжде хипнотизиранъ при едно растоянне; за това бѣ ангажиранъ да гледа часовника си, когато приближава 4 часа, за да удостовѣри самъ точността на това увѣрение. д-ръ Рюгнеръ, неговъ съсѣдъ, бѣ натоваренъ да го наблюдава: въ опрѣдѣлѣния часъ, *Friedländer* заспа.»

Ефекта е единъ и сжщъ и когато идеята за съна е внушена посредствомъ кореспонденция или телефонъ — нѣщо, което Г-нъ Лнежоа е доказалъ. Този отличенъ наблюдателъ е писалъ на една млада мома, която по-напрѣдъ хипнотизиралъ:

«Госпожице, въ по-малко отъ една минута, слѣдъ като прочетете тия рѣдове, Вий ще заспите волею-неволею... Вий ще се събудитѣ слѣдъ петъ минути...»

Вий не ще можете послѣ да четете този билетъ безъ да заспivate за петъ минути Спете“. И младата мома заспивало всѣки пжтъ щомъ като прочитала магическия билетъ.

Прѣвелъ Янко Поповъ.

Частно училище — забавачница въ София на госп. Ив. Радевъ.

Таково училище е отворилъ бившия учителъ Г-нъ Радевъ, който е познатъ за честенъ и трудолюбивъ човѣкъ, което — впрочемъ — той го доказа и сега на дѣло. За примѣръ на всичкитѣ ни народни възпитатели може да служи дѣлото на тоя труженикъ, който вмѣсто да се хвърли въ разгара на партизанството или социализма, както правѣтъ многома неговии колеги, той остана вѣренъ на задължението си къмъ Бога, че ще служи и живѣе само за доброто и просвѣщенiето на народа си. Оскуденъ, безъ срѣдства отвори той това образцово училище въ срѣдъ столицата, съ всичкитѣ удобства, съ добри и извѣстни учители — педагози. Въ училището си Г-нъ Радевъ за сега приема само дѣца отъ 3—8 годишна възраст, именно дѣца отъ такова възраст, отъ която почватъ да ставатъ гамени и отъ които съ страхъ се минаватъ улицитѣ, защото всякой се опасява да не го сполѣте нѣкой ударъ отъ камѣкъ. Въ училището ще се преподаватъ и инострани язици: френски и нѣмски; нѣщо което ще помага на много бѣдни семейства отъ грижата, че нѣматъ възможность да държатъ гувернантки.

Въ своето обявление Г. Радевъ, между другитѣ удобства казва, «особенно за малкитѣ геройчета и героинки ще има елементарни танцувални упражнения.» Училищната такса е 6 лева мѣсечно прѣдплата. И така Г-нъ Радевъ допълня една голѣма празнота въ обществото ни и дадо почитаемото Министерство на Народното Просвѣщение не го остави безъ своята помощъ, за да не угасне и това хубаво за народътъ ни начинание.

Извънредно похвално ще бѣди, ако се послѣдва примѣра на Г-на Радева и въ провинцията.

София, 4-й Ноемврий 1898 г.

С. Р.

Ипотикираний момъкъ.

(Продължение отъ № 19.)

Отъ присѣтствующитѣ тамъ лица, единтѣ се шушукали съ саркастическо подсмиванне а други, и то малочислени, показвали изражение на съжаление. Самичкѣкъ Г-нъ Delivier глупава само кимвалъ глава безъ да разбира нито какво се говори, нито какво става съ него.

Слѣдъ свършването на тоя официаленъ актъ, тѣ сѣднали на изященъ и богатъ обѣдъ. Г-нъ Delivier всичко вършалъ механически. Нему дали най-първото мѣсто, имайки на дѣсната си страна майката на Г-ца Moulinier а на срѣща, Г-нъ Moulinier. Той обаче при всичкитѣ любезности на Г-ца Moulinier, продължавалъ да

е хладнокрѣвенъ, а само слѣдъ испразднуването на нѣколко чаши шампанско вино, той почнѣлъ да се любезничу съ Г-цата и само тогава той неувѣренно можалъ да открие подъ спитѣ ѣ пенснета едини очи не до тамъ естествени. Въ една минута той се стрѣснѣлъ, но шампанското докарало веселието. — Живи и весели разговори и благопожелания отъ всѣка страна му се отправяли. Той опоещъ отъ подобна честь, забравилъ всичко минало съ бѣдната Маргарита. Даже въ една мицута той окаялъ себе си за глупавата си по напрѣдъ идея да се съедини съ една бѣдна и не до тамъ извѣстно семейство, когато той билъ назначенъ за много по-високи семейства и голѣма роль,

Обѣдътъ вече билъ свършенъ и гоститѣ почнѣли да си разотиватъ. Нашия герой сжщо земалъ сбогомъ. Непроводили го съ милиони благопожелания, когато той гордо се намѣрилъ въ едно ландо съ два черни и здрави коне.

По туй врѣме една сѣнка прѣминѣла край него, и му се сторило да е чулъ думата «измѣнникъ»! Но той не искалъ да знае за нищо. Билъ щастливъ!

* * *

Лазуритѣ сутрепли лѣчи на слънцето освѣтлявали малката спалня стая на Г-на Delivier, а той още продължавалъ да спи дълбоко. Майка му нѣколко пжти вече го посѣтила въ спалнята му, но той продължавалъ да спи прѣспокойно опоещъ отъ щастие. Едно врѣме той отворилъ тѣжко очитѣ си и цѣлата онази вчерашна сцена му се прѣдставила да се развива прѣдъ него. Той си е прѣдставилъ всичкото онова богатство, всичкитѣ онѣзи почести, отдадени нему, и една самохвална усмивка се появила въ устнитѣ му. Маргарита вече не само не го въодушевлявала, но даже му е бидо ядъ, защо той тѣй рано, безъ да оцѣни себе си, да се е прѣдалъ на едно момиче, което нѣмало нищо да му принесе, освѣнъ една гола любовь. А що е любовь, си казвалъ той; едно приятно душевно състояние, произходяще отъ честото спонаване съ тоя или онаи индивидуумъ. Значи, любовь друго нищо не е, освѣнъ единъ навикъ да виждаме постоянно туй или онуй лице, или да чувствуваме приятнитѣ, ползотворнитѣ грижи и заинтересованности на туй или онуй лице; ето защо ние можемъ да осѣтимъ любовь и къмъ най-грознитѣ, най-бѣднитѣ момии; ето защо ние ведижѣмъ като сме привикнали съ едно лице, мжчно се отдѣляме отъ него. Г-ца Moulinier, която по богатство, възпитание, почестъ и пр. много по-горѣ стои отъ Г-ца Маргарита; която показва сѣрѣмо мене толкова стрѣмление и не жали нищо за мое удоволствие, не ще съмнѣние, че слѣдъ малко ще бѣде обикнѣжта отъ мене много повече, колкото Маргарита; тя (Г-ца Moulinier) располага съ повече срѣдства за развиванне на любовь. Истинна е обаче, че въ началото нѣкакъ ще осѣщамъ мжчнотия при възпомѣнаннето на Г-ца Маргарита, а причината на това друго нищо нѣма да е освѣнъ прѣходното положение отъ единъ навикъ къмъ другъ т. е. отъ Маргарита къмъ Г-ца Moulinier.

Така като разсѣждавалъ той влѣзла майка му въ спалнята му. Тя цѣлата тая ноцъ не затворила очитѣ си. Тя прѣдчувствувала злини отъ тази работи. Тя съ

сълзи въ очитѣ почнала да кълне спна си за толкова неговъ слабъ характеръ и го е съвѣтувала да не се спошава вече съ господниѣ Moulinier.

— Всичко вече е свършено, той отговорилъ. Азъ съмъ вече потикриранъ. Подписахъ акта прѣдъ нотарюса, че слѣдъ свършването на наукитѣ си ще се вѣнчаиѣ съ Г-ца Moulinier, въ случай на отказъ, трѣба да ѣ броя 50,000 фр., иначе тя е въ правото си да ма употреби както ще. Освѣнъ това Г-ца Moulinier, е добро момиче, съ богатство, фамилия, почестъ и пр., поне пъкъ имаме пужда отъ подобна една подпорка. Майка му слѣдъ малко още разговори, като е видѣла, че въ нищо не подѣйствуватъ нейнитѣ думи, оставила го вече на си излѣзла съ насълзани очи.

* * *

Прѣдъ една отъ хубавитѣ къщи въ единъ отъ главнитѣ булеварди въ Парижъ една вечеръ се заблѣзвало особено движение. Познавало се тамъ нѣкъдѣ да има нѣкой банкетъ или друго угощение. Единъ съзирателенъ обаче и опитенъ погледъ не би се излагалъ отъ да отгадае какъвъ родъ угощение е това.

Слѣзли тамъ разни Г-жи съ роскошни туалети, а числото на Господата не се виждало да е значително.

— Блазѣ на г. Delivier, казалъ единъ отъ присутствующитѣ на ухото на другия. Какво щастие! Той се е потикриралъ, обаче на смѣтка на годеницата си ето станъ три години, гдѣто живѣе най-весело. Той се специализира. Така се казва то тукъ. Който не може да свърши на врѣме, той остава да се специализира. Не ще съмнѣние, той когато ще се завърши, всички ще прѣтѣкнѣтъ къмъ него като специалистъ!

— Казватъ, че годеницата му е била много богата, отговорилъ другия.

— Види се, му казалъ той, защото иначе не може да се тълкува какъ той, когато по-напрѣдъ живѣеше икономически, сега не само да живѣе роскошно, но най-често да угощава приятелитѣ и приятелкитѣ си, които тукъ въ Парижъ не само взобилствуватъ, но още знайтѣ какъ да скубѣтъ.

По туй врѣме се приближилъ до тѣхъ домовладѣтельтъ, който давалъ угощението и присѣкълъ разговорѣтъ имъ. Не ще съмнѣние, че читателитѣ разбраха, че той е билъ нашия героя г. Delivier, когато богатството не само измѣнилъ прѣдшния му животъ, но главно, той се е прѣдалъ и къмъ разврата. Подобно угощение той често правялъ, а резултатъ на развратния му животъ е билъ не сполуката му въ испититѣ; ето защо, ако и да се намиралъ вече три години на редъ въ Парижъ, но не успѣлъ да издържи экзаменъ. Обаче той оправдавалъ стоеннето си съ подлогъ на специализиране, нѣщо обикновенно за много младежи. За Маргарита той съвсѣмъ не си е помислилъ. Трижъ е получилъ писмо отъ неѣ, но нито единъ път не е отговорилъ. Тя му напомнювала взаимната имъ любовь, прѣкаранитѣ приятни дни наедно и му се молилъ, ако не друго, поне да помага семейството му. Той въ началото дѣйствително осѣтилъ вътрѣшно едно тупание на сърдцето, но този часъ се е помъчилъ да истълкува причината на това. Едно въспомѣнение си каза, пред-

извика по честото циркулиране на кръвта, еднакво както една страсть, радость, или едно ядосвание прѣдизвика тупанието на сърдцето, по толкова колкото трайтѣ тия чувства. Сжщо и това въспомѣнение за Маргарита, приятнитѣ съ нея минути, любовьта ѣ не знамъ още що, ще трайтѣ толкова колкото се забравѣтъ свършено. Тѣ сж работи дѣтински. Доста се влюбихъ въ дѣтинството си, сега трѣба да бждемъ малко по реалисти.

Много пжти той като искалъ да се иземѣ прѣдшната си глупость — любовьта си съ Маргарита, опериралъ нѣкое човѣшко тѣло, като изваждалъ сърдцето му или мозъка за да намѣри тайната на чувството: любовь и други, както и тайната на душата. Тогава той отчаянъ отъ несполуката си хвърлялъ на страна, както мъртвата оная нещастна глава, така окървавеното сърдце, казвайки: нѣма тайна, всичко е материя.

Този неговъ распустижъ и интелегентенъ къмъ семейството му животъ, до толкова е огорчилъ старата му майка, што то тя не успѣла да види спна си вѣнчанъ съ г-ца Moulinier! Майка му е писала нѣколко пжти, но отговоръ получила само въ началото единъ-два пжти. Послѣ тя е останжала въ прозвола на сждбата съ нѣколко дѣца и отъ скжрбъ и бѣдность умряла горката!

Г-ца Маргарита и по този случай не оставила отъ да не нагледва туй семейство. Тя застѣпила мѣстото на майка и всичко това, защото дома на Г-нъ Delivier, ѣ е напомнювалъ много щастие и весели дни, и тя съ едно приятно въспомѣнение за мижлото прѣкарвала живота си, очаквайки съ нетѣрпѣние да види края на тази трагокомедия.

Но уви! Delivier не е билъ вече сжщия. Богатството и амбицията го измѣнили до толкова, што то той всѣкъкво явление обѣснявалъ съ материалистическитѣ си начала. Въ неговия вътрѣшенъ миръ станалъ едно прѣобразуване. Между това Маргарита не можала да вѣрва че г-нъ Delivier я е забравилъ, за това очаквалъ да види послѣдния день, по който той трѣбваше да се вѣнчае съ г-ца Moulinier, твърдо рѣшена негодень да се самоубие! Този день обаче не е билъ вече твърдѣ далечъ, тѣй като Г-нъ Delivier най-сетнѣ сполучилъ тѣй или иначе да получи титлата Д-ръ по медицината. Не оставало, значи, друго нищо, освѣнъ да се завърне и се вѣнчае съ Г-ца Moulinier, като по такъвъ начинъ се освободи отъ потикрирането си.

У Г-нъ Moulinier отъ друга страна почнѣли да ставатъ голѣми приготовления, както за приемане на Д-ръ Delivier, така и за скорошната свадба. Вѣстницитѣ биле вече раздрѣнкали за сполучливитѣ испити и за способността като лѣкаръ на Д-ръ Delivier. Способността му възвеличавали, защото повечето отъ писачитѣ въ разнитѣ вѣстници, биле облагодѣенствувани отъ него. Той билъ богатъ и това сатанински подѣйствувало за увеличаване на способността му.

Многоочакванияй день дошелъ; Д-ръ Delivier съ голѣмо величие и гордость се завърнѣлъ вече въ родното му мѣсто. При приближаването му обаче на извѣстни нему мѣста, гдѣто той прѣди три години често прѣкаралъ блаженни дни съ Маргарита, осѣтилъ пакъ едно

особенно приятно чувство за миналото. До едно време неговитѣ материалистически начала се поклатили и той туку, оставялъ на страна, и богатство и титли, и величие, а падалъ прѣдъ колѣнитѣ на Маргарита надъ майчиния гробъ, като искалъ прошка отъ майчина въ небето вече душа и просилъ благословението ѝ за толкова желаемото по уви! неосъществимо съединение съ Маргарита. Три години биле измицило отъ замъчванieto му и сега се връщалъ въ родното му мѣсто съ всѣмъ при други обстоятелства, други чувства и идеи. Дали той се е измѣнилъ дѣйствително толкова, или всичко това било едно наркотическо, тъй да кажемъ, положение, гдѣто той дѣйствувалъ машинално и автоматически а едно събуждане би му изваждалъ на явѣ фалшивитѣ му дѣйствия? Това ще видимъ по нататкъ. (Слѣдва).

Едно печално явление.

Отъ Тулча получихме една статия заедно съ едно писмо съ което се молимъ да дадемъ мѣсто въ вѣстника си на тази статия. Статията, написана отъ една членка на тамкашното женско дружество, разказва тамкашнитѣ раздори между членкитѣ на дружество, а особено за злоупотрѣбени нѣкой суми. Ние за сега отбѣгнахме да дадемъ мѣсто на тази статия само и само за да не прѣдизвикаме повече раздоръ. Въобще скръбно но истинно е, че въ повечето мѣсто, гдѣто има женски дружества, намиратъ се нѣкои лица, които искатъ да управляватъ дружеството по тѣхната диктовка, като го считатъ срдство за да се покажатъ, а членкитѣ, тѣхни органи. Тѣ не само не уважаватъ мнѣнието на никоя отъ членкитѣ, но считатъ даже унижительно да ги услухатъ и да дѣйствуватъ по въшегласе. Най добръ ще направятъ членкитѣ на ония дружества, въ които има такива претенциозни и високопѣрни госпожи, които тѣпчатъ и не уважаватъ правата и мнѣнието на другитѣ, да ги взриватъ съ лопата, та да не имъ служатъ за срдство за да се покажатъ че ужъ тѣ сж били всичко, че управлявали дружества, че тѣ сж били сила и най умнитѣ и най аристократнитѣ на града. Да ги изключатъ отъ дружеството и ги изолиратъ за да се изядатъ сами помѣжду си и да не оставятъ въ произвола дружественнитѣ работи. Жално ни е да съобщимъ, че тая болѣсть сжществува и въ града ни. За сега толкова. Може би ще се повѣримъ къмъ този въпросъ. За да отдадемъ комуто каквото по-добавя, защото стига толкова търпение.

Книги и списания,

получавани въ дирекцията ни.

Новъ, иллюстриранный двухнедѣльный вѣстникъ современной жизни, политики, литературы, науки, искусства и прикладныхъ знаній № 20, 21.

Новъ Мозайка, журналъ прикладныхъ знаній смѣсв. № 20, 21.

Литературные семейные вечера для семейнаго чтения № 11.

Безплатное ежельщичное приложение къмъ журналу «Новъ»: В. П. Даль томъ 9, 10; Печерскій томъ 11.

Le Foyer domestique, journal pour la Famille. paraissant tous les samedis № 47.

La Femme journal paraissant le 1-er A le 15 de chaque mois № 21.

Учителски вѣстникъ, независни учителски листъ Београдъ бр. 25, 26.

Ораго, органъ на българско земеделъско дружество, бр. 20, 21.

Зора, педагогическо-литературенъ и общ. вѣстникъ бр. 20
Изложение, за състоянието на Плевненското окръжие 1897-1898.

Ловецъ, органъ на ловчийскитѣ дружества въ България бр. 10.

Ветеринарна сбирка, мѣсечно списание по ветеринарната медицина и скотовѣдство кн. VIII, IX.

Иллюстрация свѣтлина, мѣсечно иллюстрирано списание кн. IX.

Младина иллюстрирано списание за дѣца кн. II.

Ученически Другаръ, мѣсечно литературно списание за ученици и ученички отъ срднитѣ учебни заведения кн. 7-8.

Християнски свѣтъ, мѣсечно иллюстрирано религиозно списание брой 11.

Православенъ проповѣдникъ, иллюстрирано религиозно-правадно списание кн. 7-8.

Домашенъ приятель, мѣсечно иллюстрирано списание брой 10.

Звѣздца, мѣсечно иллюстрирано списание за дѣца кн. IX

Юридически прилего кн. XVI, XVII.

Поклонение на свѣтъ Руски Обишель отъ Стефанъ С. Бобчевъ

Отчетъ за състоянието на учебното дѣло и фермата на държавното земеделъско училище при гр. Руссе прѣвъ 1896/7 г.

ИЗВЪНРЕДЕНЪ СЛУЧАЙ.

Въ дирекцията ни сж останали около 200 екземпляра отъ всѣко годишно течение на «ЖЕНСКИЯ СВѢТЪ» и «ДОМАКНИЯ». Дирекцията ни въ желание да улесни въ купуванieto имъ и ония отъ читающата публика, които не до тамъ располагатъ материално, опрѣдѣли имъ слѣдующитѣ цѣни:

1 кое да е год. течение на «Ж. Свѣтъ» съ «Домакния» вмѣсто 7 л. само 3.50.

5 год. течения на «Ж. Свѣтъ» съ «Домакния» вмѣсто 35 л. 15 л.

1 кое да е год. течение на «Ж. Свѣтъ» или «Домакния» вмѣсто 4 л. 2 л.

5 год. течения на «Ж. Свѣтъ» или «Домакния» вмѣсто 20 л. 8 л.

Сжцо въ дирекцията ни се намиратъ за продажъ:

1-во) Нѣколко екземпляра отъ прочутата книга на Фенелона «Въспитанието на момитѣ» цѣна 60 стотин. вмѣсто 1.50 л.

2-ро) Оше нѣколко екземпляра отъ «Алманаха на «Ж. Свѣтъ», книга съдържаща много статии, написани върху жената и женския въпросъ, разкази, много съвѣти полезни за всѣка домакния, майка и въобщежена. Страница 187: цѣна 50 ст. вмѣсто 2 лева.

Поканваме, прочее, всичкитѣ ученолюбви Г-жи, Г-ци и Г-да да не пропуснатъ този извънреденъ случай, а да побързатъ да си обогатятъ библиотекитѣ си съ тие томове, въ които се намира всичко, що се касае до женската дѣятелность въ дома като домакния и вънъ отъ него. «Женския Свѣтъ» е единичното по този видъ съчинение у насъ и неможете да направите по-добъръ подаръкъ на нѣкоя Г-жа или Г-ца отъ да ѝ подарите «Ж. Свѣтъ», който е женското огледало.

Пощенски разноски наши.

Който купи повече отъ 10 екземпляра прави му се отстъпка 10 %

Поръчки, непридружени съ пари, не се изпълняватъ.

НАМИРА СЕ ПОДЪ ПЕЧАТЪ
И
СКОРО ЩЕ БЪДЕ ГОТОВА КНИГАТА:
РЪКОВОДСТВО
ПО
ШИЕНИЕ И КЪРПЕНИЕ,

съ 93 фигури въ текста,

за въ употребленне на Професионални и сто-
пански училища, на ученички отъ сръдни учеб-
ни заведения и на всички, желаючи да изучатъ
Шиението и Кърпението безъ учитель,

Г-ца Елена Манова.

Обявление.

Свършивши факултета по Литературата дава
частни уроци по Литература, Французки и Ан-
глийски езици, които владѣе още отъ дѣтнство.
Три мѣсеци сж достатъчни, слѣдъ постоянна
практика, за удовлетворителното изучаване на
тия езици.

Адресъ: Марийка Попова, Шуменъ, Кадже-
ва часть.

МОЛЪЖ, ПРОЧЕТЕТЕ!
НОВИ ПОЛЕЗНИ КНИГИ:

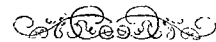
1) *За бракътъ и безбрачието.* Отъ проф. А. Ф.
Гусевъ. Въ защита на Християнския бракъ и противъ
«Крейцеровата Соната» и «Послѣсловнието» къмъ нея.
Отъ Ер. Л. П. Толстой. 10 печатни коли за 1.50 л.

2) *Християнското учение за любовието на чело-
вѣчеството въ сравнение съ крайноститъ на социали-
стическитъ учения.* Отъ протоерея А. М. Иванцовъ-
Платоновъ (професоръ). 7 печатни коли за 1 левъ.

3) *Късичка историйка на священиитъ събития
отъ рождението на Дѣва Мария до Кръщението на
Иисуса Христа,* съ 8 цвѣтни лакирани картинки. За
60 стот.

4) *Страданията, смъртта и възкресението на
Иисуса Христа,* съ 14 сжщо такива картинки. За 1 л.

Първитъ двѣ сж прѣкрасенъ подарѣкъ за мла-
дежи и отъ двата пола, а послѣднитъ за дѣца-ученици.
Продаватъ се у *Ив. Ст. Визиревъ въ гр. Свищовъ.*
Пощен. разноски негови, за по голѣми поръчки — из-
носна отстъпка.

Стр. 146, ред. 8, кол. 2 вмѣсто *почервеняващъ*, четн
зачервяващъ.

ВСѢКОЙ ВТОРИЙ ЛОЗЪ ПЕЧЕЛИ

ПЕЧАЛБИ САМО ВЪ БРОЙ

ПЪРВА ОТЪ ДЪРЖАВАТА ПРИЕТА И ГАРАНТИРАНА

БЪЛГАРСКА-КЛАССНА-ЛОТАРИЯ

ПЪРВО ГОЛЪМО ПУБЛИЧНО ТЪГЛЕНИЕ СЪ ПЕЧАЛБИ ВЪ СОФИЯ НА 10-Ѳ ДЕКЕМВРИЙ Т. Г.

25000 парични печалби въ цѣла стойность отъ Четири милиони 526,000 л. з.

НАЙ-ГОЛЪМАТА ПЕЧАЛБА
ВЪ НАЙ-ЩАСТЛИВЪ СЛУЧАЙ: **Половинъ милионъ — 500000 лева въ злато**

НИЙ ПРЪПОРЪЖВАМЕ Й ПРАЩАМЕ СЖЩО ВЪ СТРАВА СРЪЩУ БРОЙ.

Оригинални лозове на официални цѣни: цѣли на 10 л.зл., половина на 5 л.зл., четвъртъ 2.50 л.зл., една осма 1.25 л.зл.

ОСКАРЪ БРАЙЕРЪ & С^{НЕ} ГЛАВНИ КОЛЕКТОРИ

РУССЕ, ПЕЩОЩАДЪ ЦАРЪ БОРИСЪ.
АДРЕССЪ ЗА ТЕЛЕГРАМИ: „БРАЙЕРБАНКЪ“ РУССЕ.
ТЕЛЕФОНЪ № 43.

СОФИЯ, ТЪРГОВСКА УЛИЦА № 4.
АДРЕССЪ ЗА ТЕЛЕГРАМИ: „БРАЙЕРБАНКЪ“ СОФИЯ.
ТЕЛЕФОНЪ № 43.

Годишенъ абонаментъ:

за абон. въ Т.-П. станция — на списанието . . .	л. 3.—
— на списанието съ притурката . . .	„ 5.50
1 за абон. на право въ Дирек. — на списанието . . .	„ 4.—
на списанието съ притурката . . .	„ 7.—
III за странство — на списанието . . .	„ 5.—
— на списанието съ притурката . . .	„ 9.—

Всичко, що се отнася до списанието или притурката
непраца се съ адресъ: До Дирекцията на «Женския Свѣтъ»
ул. Войнишка № 122 — Варна.

Писма неплатени не се приематъ.

Всѣкакви обявления, относящи се до госпожи и госпо-
жици, приематъ се.

Правото на занесъ. въ Т. П. стан. се плаща отдѣлно отъ або.